
Pessah - Pasqua jueva - Sortida d'Egipte

Autor:

Data de publicació: 06-04-2023

El Péssah, també conegut com a Pasqua jueva, (en hebreu: פֶּסַח, /?pesa?/ 'passar per alt', en ídix: פֶּסַח) és una festa jueva de set dies que comença el dia 15 del mes de Nissan. La festa commemora l'èxode dels hebreus de l'antic Egipte, la seva fugida del captiveri va tenir lloc aproximadament durant el 1250 aC.[1] La Matsà és un pa sense llevat no fermentat, que recorda la fugida en què va mancar el temps necessari per a fermentar el pa.

El poble jueu celebra la seva Pasqua, que recorda la sortida d'Egipte

El Péssah, també conegut com a Pasqua jueva, (en hebreu: פֶּסַח, /?pesa?/ 'passar per alt', en ídix: פֶּסַח) és una festa jueva de set dies que comença el dia 15 del mes de Nissan. La festa commemora l'èxode dels hebreus de l'antic Egipte, la seva fugida del captiveri va tenir lloc aproximadament durant el 1250 aC.[1] La Matsà és un pa sense llevat no fermentat, que recorda la fugida en què va mancar el temps necessari per a fermentar el pa. El Pessa'h és celebrat durant els 7 dies posteriors al 15 de Nissan pels jueus que viuen a Israel, i durant 8 dies pels jueus que viuen a la diàspora. Després se celebra la festa dels primers fruits de la collita, en aquest cas de la civada i cinquanta dies més tard (7 setmanes) la del blat, donant origen a la festa de Xavuot (setmana).

Durant el Séder de Pessa'h es llegeix l'Hagadà, (gravat travessant el Mar Roig amb una senyera) on es relaten la fi del captiveri del Poble d'Israel i les plagues que va patir el país d'Egipte. Durant els dies que dura el Péssah no es menja pa amb llevat ni cap producte fermentat (hamets).

NOTÍCIA.- 5.04. - 00:00h

Daniela Brik

Jerusalem, 5 abr.- Els jueus de tot el món comencen a celebrar el dia 15 del mes Nissan, la seva Pasqua o "Pessah", una festivitat en la qual s'abstenen de menjar pa i aliments llegits durant set dies, marcant així el despertar de la

primavera i l'èxode que els va salvar de l'esclavitud a Egipte fa 3.500 anys.

La celebració, que es prolonga set dies, arrenca aquesta nit amb el sopar del "Seder", una reunió en família de la qual ja està absent el llevat i que tot jueu, ja sigui ortodox, secular o reformista, celebra amb tragí i alegria.

S'hi recita l'èpica sortida d'Egipte, guiada per Moisès, i es degusten aliments que simbolitzen les penes i les vicissituds que els seus ancestres van patir durant aquella èpica travessia al desert.

Així, al llarg de la vetllada els comensals reunits al voltant de la taula llegeixen i canten la "Hagadá", que relata la història dels israelites sota el jou del faraó, les reiterades sol·licituds de Moisès perquè alliberés el seu poble, les Deu Plagues que van caure sobre Egipte i la fugida de milers de persones travessant un Mar Roig obert en canal, que apareix al gravat amb una senyera

El ritu té com a principal destinatari els més petits, als quals és preceptiu que els seus pares li passin la llegenda i als quals se'ls manté desperts fent-los participar en tradicionals cançons i la recerca d'un tros de pa àcim, l'"aficomà", amagat en algun racó de la casa.

Al costum de no menjar productes fermentats se suma una neteja a fons a les llars jueus dies abans de la festa per desfer-se de les més minúscules migdiades, a la qual segueix la venda simbòlica dels productes prohibits o de la casa a un gentil.

En les últimes hores proliferen per diferents punts del país fogueres en què els més tradicionalistes cremen les últimes restes de pa, que substituiran a partir d'avui per una sort de torta fina feta amb aigua i farina.

El relat indica que havent d'escapar a tota pressa d'Egipte, els israelites no van poder fornir el pa correctament i van haver de conformar-se amb una sort de massa sense llevadura, la "matzá".

S'entén com a "llegit" la barreja d'aigua, durant més de divuit minuts, amb algun dels cinc cereals bàsics amb els quals s'elabora el pa: blat, sègol, ordi, civada i escanda.

Però aquest costum avui dia no es limita exclusivament al pa, sinó que entre alguns sectors ultra-ortodoxos també s'inclouen els llegums, especialment entre els jueus d'origen askenazí (originaris d'Europa central i oriental).

Des de dies enrere, diversos supermercats i establiments de menjar mantenen precintats i coberts amb lones les seccions amb productes que contenen llevats, així com els cereals esmentats, a més dels llegums.

No obstant, en els últims anys el costum de no menjar aquests cereals sembla estar perdent força ja que un dels seus principals arguments, que data de l'Edat Mitjana a Europa i apuntava que els grans podien barrejar-se entre els llegums, no tenen massa sentit en el modern Israel.

Entre les comunitats sefardites (descendents dels jueus que van viure a la Península Ibèrica) mai es va acceptar la prohibició i van continuar consumint llegums durant la Pasqua.

El "Pesaj" coincideix enguany amb la Setmana Santa catòlica i ortodoxa, un dels moments àlgids en l'afluència de turistes i pelegrins a la zona.

Segons càlculs del Ministeri israelià de Turisme, al país acudiran durant aquestes dates uns 125.000 visitants, un 85 per cent dels quals es desplaçarà a Jerusalem.

"És emocionant i un privilegi poder passar la festa de la llibertat a Israel", va assegurar a Efe Verónica Polaski, una turista argentina.

Respectuosa amb la tradició de no menjar pa durant la setmana passada, aquesta turista assegura que la festivitat "recorda la meva infància, el meu passat, la història de la meva família i pensar en la meva àvia que va emigrar a l'Argentina i mai va estar aquí".